

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt. Félévre
2 frt. Negyedévre 1 frt.
Egy szám ára 10 kr.

Hirdetmények:

3 hasábos petitsor egyszer
9 kr., többszöri hirdetés-
nél 7 kr. Bélyegdíj 30 kr.

Nyilttér petitsora 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“, a „Zala-egerszegi ügyvédi kamara“ és a „Kanizsai járási községi és körjegyzők egyletének“ hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

A lap

szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.

Bérmentetlen leveleket
csak ismert kezekről toga-
dunk el.

Kéziratokat nem küldünk
vissza.

Az elvek.

Abban az óriási forrongó, hánykodó küzdelemben, amiből az élet áll, lehetetlen valamit cél, irány, elv nélkül képzelni. Maga a nagy mindenségerő, az ő bámulatos munkásságának, napról-napra való rontásának és teremtésének kisebb, nagyobb arányaiban bizonyos örök-elvek, megváltozhatatlan principiumok szerint végzi működését.

A folyton élő, folyton munkáló, ujat teremtő hatalmas természetnek lelke van és szólal meg azokban a nagy fenntartási, továbbfejlesztési elvekben, amiket a láthatatlan mindenségerő szakadatlanul látható, tapasztalható, szakadatlanul, feltartóztatlanul érvényesülő örök-törvényekül az idő és tér végtelenségébe kodifikált.

Ezek az elvek tiszták, nagyok és örökké következetesek annak a bámulatos alkotásnak szelleméhez, amelynek létezésében és fentartási munkájában érvényesülnek.

Ha valakinek eszébe jut ezek ellen az elvek ellen harcba menni, annak bármily nagy, bármily korszakalkotó lehet az ő egyéni ereje; ha egy-egy pillanatra meg is rendítheti a természet rendjének elveit: de küzdelmének eredménye nem lehet más, mint tragikus bukás.

Az élet rendjének örök-elveivel megszilárdított keretébe senki sem illeszkedhetik be olyan egyéni elvekkel, amik a lét általánosan érvényesülő principiumaival harmoniában nincsenek.

És mégis mindig találkozunk az élet nagy hullámzásában egyénnel, akik bizonyos démoni erő által ragadtatva, megrázó küzdelmeket vívnak, hogy saját elveiket beékelhessék a világrend keretébe.

Ezek előtt az egyének előtt mindenkor bizonyos bámulattal kell megállanunk, mert az ő lelkükben az elvekhez való ragaszkodásnak csodás ereje nyilatkozik meg olyan energiával, amely az egyéni elbukás tragikumával glorifikálja elveit, mely nem török meg, nem hanyatlik le a legóriásibb akadályokkal szemben sem s csak a fizikai erő végleges elenyészésével simul el.

A „Zalamegye“ tárcája.

Egy kézzorítás.

(Karácsonyi rajz.)

Azok, akik uton-útfélen találkoznak s jóbarátok, szívesen szorítanak egymással kezét; mert a kézzorítás a baráti bensőség s szívéllyesség, a régi ősi magyar szokás és hagyomány jele. Épp miként a katonai, a hajós, a tengerész, a bányász ha találkozik a föld vagy víz tévelygős útján s köszöntik egymást, boldogságot kívánva egymásnak: úgy érezzük egy kézzorítás alatt sokszor, hogy az életben, ha vannak is az emberek által felvett rossz és megrögzött szokások, de vannak azok közt olyanok is, amelyek megérdemlik, hogy azokat tiszteletben tartsuk.

Csak egy új év, egy karácsony hány mosolygó arcot tenne komorrá, ha hiányoznának belőle a kézzorítás, amely az üdvözlésnek pecsétje.

Az apa, ki megszorítja iskolát végzett fia kezét először, komolyan adja értésére, hogy emberszámba veszi. Az alkusz, ki a vásárt megköti, kézbeveszi, jelezve, hogy beleegyeznek.

A „kéz a kézben“ mintegy a testvériség, szövetkezés, az egyesülés, összetartás és barátság jele volt; akit nem szeretünk, kerülünk, megvetünk, vagy akivel nem rokonszenvezünk, annak egyszerűen szó nélkül köszönünk; míg azzal, akit szívesen látunk, melegen és barátságosan szorítunk kezét.

Hány ember bánta meg már azt, hogy valakivel, akivel kötelessége volt, nem szorított kezét — s hány párba keletkezik úgy, hogy a jóbarátok elfelejtenek kezét fogni?

Sokan a legtöbbre becsülik azt a nemét a kézzorításnak, mely bizonyos öszeggel van kapcsolatban s amit Törökországban úgy linak: baksis.

A legügyesebb s legszívesebb kézzorogatók, az

Es ha már a természet örök elveivel szemben is találkozunk küzdelmekkel, mennyivel természetesebb, hogy a nagy társadalomban az egyéni elvek szakadatlan küzdelemben vannak, ott és oly körülmények között, ahol a küzdők erejének nagy aránytalansága egyik félre nézve sem helyezi biztos kilátásba a tragikus bukást. Ezek a küzdelmek már olyanok, amikben a természetnek nagy elvei érvényesülnek; ezek beletartoznak a lét keretébe; ezek nélkül nem képzelhető élet.

Azért nagyon tévednek azok, akik azt hiszik, hogy a társadalmi békét ezeknek az elvi küzdelmeknek megszüntetésével lehetne biztosítani. Nem! Az már nem béke lenne, hanem tespedés. Az életnek az elvek és az elvek érdekében folytatott küzdelmek a felfrissítő, tisztító áramlatai. Szükség van ezekre, mint a tengervíz hullámozására.

Hova vezetné az emberiséget az a minden irány, minden elv nélkül álló élet, mely az erőttől duzzadó egyéneket is a növények passiv vegetációjára kárthatná? Itt állanánk összetett kezekkel, várva a véletlen eseményeket, fordulatokat, a pusztító ősztönök hatalma alatt, amik ragadnának bennünket lelketlenül éppen úgy, mint ahogy az erdők fenevadját üzik ősztönei kielégítésére.

Az elvek képezik az élet lelkét, szellemét; ezek emelnek ki bennünket a lét materialismusának földhöz tapasztó korlátaiból; ezek adják létünknek a lendületet; ezek lelkesítenek bennünket magasabb célok felé.

A nagy társadalom nemcsak egyetemlegességében, hanem részleteiben is elvek után indul. Ahol a társadalom egy-egy részlete minden elvet ignorál, ott nem lehet boldogulás; ott okvetlenül tanyát üt az indifferentismus s ez rásüti bélyegét minden közügyre.

Vannak városok, ahol egyes emberek siránkozva panaszkodnak a lelkeket megfokvó közöny ellen. Ott mindenütt az lehet a baj, hogy semmiféle irányzó elv nem érvényesül a társadalmi életben. Nincs tömörítő központ, mely köré az

egyének ereje — mint megkristályozott közszellem — jegecesedhetnék.

Elvek nélkül minden társadalmi mozgalom, törekvés csak pusztító kapkodással laposul el.

Mig ellenben az elvek a kisebb erejű tömörülést is erőteljes mozgalommá növesztik.

Nem találkozunk-e sokszor törekvésekkel, amik nagyon szűk keretben és kis méretben indulnak meg, kevés követővel, csekély számú harcossal, s amik mégis folyton nagyobb és nagyobb dimenziókban terjeszkednek és hódítanak maguknak tért a társadalmi élet talajában.

Ennek titka mindig az elvekben és az elvek szerint történő munkában van.

Elvek nélkül nem képzelhető tömörülés. Minden életet holtá tesz az elvtelenség. Ennek a paradoxonnak igazságát minden téren érezni lehet, ahol a munka közössége tömörülésre, egyesülésre, összetartásra hívja a munkára alkalmas erőket.

Nagyon természetes, hogy a világrendnek általános nagy elvei kivételével semmiféle elv senki vindikálhat magának általános érvényt. Az emberiség egyes rétegeiben alakuló közzelfogás szerint más-más elvek irányozzák a működő erők tetteit ugyanazon célokkal szemben is. A véralakat, az értelmi és érzelmi mozzanatok különfélesége kizárja az elvek ugyanazonosságát az egy és ugyanazon cél felé törekvő emberekben. Ez azonban éppen nem hátránya a haladásra, a szakadatlan tökéletesedésre hivatott emberiségnek, hanem inkább előnye, mert egészséges versenyt teremt a magasabb célok után való törekvésben.

Tény az, hogy valamint Rómába sok ut vezet, úgy az azonos célokat is ellehet érni különböző irányelvekkel, sőt el lehet érni még akkor is, ha ezek az elvek egymástól oly élesen eltérők is, hogy nem párhuzamban, hanem egymással küzdve haladnak a cél felé.

Ami az elvek tekintetében a társadalmi élet terén áll, éppen úgy áll az egyéni életben is.

Ha valaki ki akar emelkedni egyéniségével a pusztító ősztönök korlátaiból és a saját egyéni

ügynevezett mozgó ügynökök, a vicegek, mikor is 6 évi biztosítást biztosan 12 évről kötnek; a paraszt is szívesen „paruláz“, amint a paraszt mondja s még a legerősebben ragaszkodik ez ősi jó szokáshoz, mely többet ér, mint a kalap leemelése s különösen választások alkalmával értjük meg, mit jelent az, ha egyik másik felcsap a kortessel.

Hajdan, mikor még kötéllel fogták a katonát és szép szóval, ügynevezett verbunggal, — furcsa jelentősége volt a kézzorításnak; mert aki kezét adott, az a császár katonája volt.

Most más időköt élünk s a divat hatalma alá vette a kézzorítást is; ha fiatal dandy — s lady fog kezét, a vállal egy magasságra emelik karjukat s az ujjai hegyével adnak kifejezést annak, hogy csak pusztító udvariassági ténnyt gyakoroltak.

A kézzorításnak pedig van erősebb, sőt jogi történeti és sokféle komolyabb jelentősége is.

Ha az új párok eljegyzése nyilvánvaló lesz, a főbb körökben: eljegyzés, alsóbb rétegekben: kézzorítás tartatik s bár ez családi körben mén végbe, — az eljegyzésnek s kézzorításnak jogi hatálya is van.

A legfájdalmasabb kézzorítások azok lehetnek, amiket egy Hugyadi László a vérpadra lépése előtt, vagy egy Stuart Maria szorított.

Oly vasmarku ember kézzorítása is nyomokat hagy az életben és történelemben, mint I. Napoleon, vagy Bismark, akiknek szorítását népek és nemzetek keze érezte.

A monda is emleget oly embereket, akik igen keményen szoktak kezét szorítani, így a többi között Kinizsi és Toldi.

A leggyakoribb azonban s legtöbb boldogságot az a kézzorítás idéz elő, amelyet alig érzünk, oly gyöngéd s mégis oly sokat ígérő. Megvallom, soha se jutottam volna még a kézzorítás rajzának megírására se, ha velem is az nem történnék.

De elmondom, hogy miként volt. Még soha sem láttam, nem is ismertem; azt sem tudtam, hogy szőke-e, barna-e? Fekete-e a szeme, vagy kék? Akkor láttam leges legelőször. Feketében volt arany rojtjal; máskor én futok a „szvarczgelbek“ elől, most csak azt tudtam, hogy fogva vagyok. Rám nézett s kezét fogott s az a kéz oly puha volt, igazi kis kacsó! Hogy mit beszélünk egy egész délután, míg az öregebbek kártyáztak, én nem tudom, csak arra emlékszem, hogy még azt is „akkor“ találtam meghaladni, aki már két hó óta el van temetve! Szegény Imre bácsi!

De nem itt sarkallik a dolog, sőt még azon sem, hogy mily jó volt a melegsobában, s mily kitűnő volt az oszonna — mit ő készített —, hanem az elbucuzáson. Már elbucuztunk. Az előszoba sötét lett s mi egyenéhányan a falnak tartottunk; egy férj a kedves szőzke feleségével s én is jóbarátommal tán 5-6 lépést tehetünk is már; én néztem az ezüst holdat, a fényes csillagokat s gondolkodtam az elmúlt szép órákon, midőn ruha mozgást hallunk s egy futó özikét látunk magunk mellett, aki még egyszer kezét akart szorítani velünk s elbucuzni. Hogy én mire becsültem ezt és mi jelentőséget tulajdonítottam neki, minek mondanám? Rám nézve akkor többet ért, mint a kisgyermeknek a karácsonya, a kis lánynak a kalács és a baba, az öreg néneknek a „preferencia“; mert én habár akkor semmit sem tudtam is aludni, oly gyönyörtet álmodtam, milyent bizonyára kevesen azok közül, akik Morpheust öleltek. Én őt öleltem át szívemmel lelkemmel s ezt tette — egy kézzorítás!

B. J.

Hópihék.

Fehér hópihék szállinganak a ködös alkonyatban s a szép asszony az ablak tükörüvegei mögül hosszasan elnézi, a mint ráragadnak fára, dörögtött virágra s mint egy halotti szemfödőt borítanak a szunyajló mezőre.

körén kívül tágabb, nagyobb körben is érvényesülni óhajt, akkor csak is elvekkkel, szigorúan megjelölt és következetesen betartott elvekkkel boldogulhat.

Lehet valakinek igen nagy tehetsége, igen jóra való, becsületes lelke; de ha kiváló egyéni tulajdonaival csak amugy vaktában, a véletlenel karöltve lép ki a cselekvés terére s ott elvelen, iránytalan kapkodással akar hatni: az csakhamar cirkuszi alakká törpül a közönség előtt, akinek sokszor bámulatos produkcióit megnézik százak, ezerek; ideig-óráig jól elmulatnak rajta; de egyetlen egynek sem jut eszébe azokat a mutatványokat utána csinálni.

Míg ellenben ha valaki kevesebb talentummal, kevésbé kiváló lelki tulajdonokat visz is bele érvényesülési törekvéseibe, de határozott elvekkkel indul s azokhoz minden körülmény között következetesen is ragaszkodik: mindig biztos lehet arról, hogy hatáskört fog kivívni magának, még akkor is, ha elvei csak szűkebb körök rokonszenvével találkoznak.

Szóval elvek és elvek kellene mindenütt: az emberiség életének nagyobb mozzanataiban, a társadalmi élet párciális érdekű törekvéseiben és az egyéni érvényesülésben egyaránt.

Elvek képezik a tettek lelkét.

Ahol nincsenek elvek, ott nincsenek eleven tettek; ahol nincsenek eleven tettek, ott beáll a stágnáció, a tespedés, mely teljesen hasonlít a tetsz-halálhoz. Mint a meg nem szakított tetsz-halálnak, úgy a tespedésnek, a stágnációnak is teljes elalvás, halál a vége.

A nőnevelés befolyása közgazdaságunkra.

Hogy mily fontos tényező az emberiség közgazdasági életében a nőnevelés — nyílt dolog azok előtt, akik a nők szerepét a családi élet összetartó elemének tekintik, valamint azok előtt is, akik tudják, hogy az emberiség keletkezési története soha sem tudta elválasztani a férfit a nőtől, közelebbről jellegzően, a férjet a feleségtől. Ez az örök élettörvény kifejezésre jutott már az első emberi pár paradicsomkertbeli mondanál. A legújabb kor a nőknek ezt a mozgató szerepkörét, ezt az elvitáztatlan behatását közéletünk minden legkisebb dolgába: „chez la femme“ (keresd az asszonyt) kifejezéssel hozza tudomásra, kiválóképpen pedig az olyan eseteknél, melyek bár közgazdasági életünk szintén kiegészítő és illetőleg befolyásoló részét képezik, de nem maradnak sokáig komolyabban véve a felszínen.

Ha a fontos szerepök és mélyreható befolyás ős idők óta a nőknek cselekvést juttattak a közgazdaságban: úgy még inkább megvan az a mi századvégi életünkben. Élettörvényi magyarázata ennek pedig az, hogy a villám korszakában gyorsabban születni, fejlődni és a működési tere lépni akarván, a nők befolyása is gyorsabban kíván érvényesülni közéletünk minden legkisebb fázisában; megnyilatkozik ez a paloták fala között éppen úgy, mint a legkisebb paraszt gazda földes kunyhójában.

Levonna a következtetést, könnyű lesz megértünk, hogy a nőnevelés fontossága a családi s ebből folyólag, egy egész állami életre kiváló fontossággal bír.

Egyes családokban ugyanis nem egyszer jut érvényre a ferde irányban nevelt nő döntő szerepe s hogy ez úgy a megelégedő környezetre, valamint a nevelt jövő nemzedékre is kihatással van, megszámlálhatatlan esetekben tapasztaljuk, fel sem említvén egyelőre azt a viszonyt, mely az újabb időben elszaporodott vadházasságok révén

Csak akkor fordul pillanatokra hátra, mikor két erős férfiar érinti derekát s a beszélő Sárdi Ödön szenvedélyes hangja közel cseng a füléhez.

— De Ödön az Istenért, hová gondol? Hányszor mondtam már önnek, hogy ne beszéljen nekem örökös szerelméről s a boldogságról, a mit én nem értek!

— Irma!...

— Azt is megtiltom, hogy a nevemen szólítson. Nem rossz akaratból és nem is azért, mintha irt akarnék ázni magunk között, de látja, én már asszony vagyok, másnak a hitvese s a világ ebből a bizalmas megszólításból annyi mindent tudna félremagyarázni.

— Csak a mi igaz, asszonyom.

— A mi igaz? ... Nézze ön azokat a hópíhéket, amint lehullnak és semmivé válnak a földön.

— S azután?

— Így oszlottak szét emlékeim is a multból s ifjúkori ábrándjaimat ott hagytam az oltár lépcsőzetén.

Mintha a dühöngő északi szél hideg fuvalma átsapott volna az ablakokon, fagyos nyugalom töltötte be a kis szoba minden zugát. A szép asszony könnyes tekintetével belebámult a kert havas világába, a mező végtelen kietlenségébe, mely szomorú egyhangúsággal terült el előtte, míg Sárdi Ödön nézte mereven a kandallóból kisugárzó vörös fényt, mely egészen betöltötte a selymes fészkét s fantasztikus árnyakat rajzolt a kárpitozott falakra.

— Asszonyom, — szólott a feszült, hosszú csend után az ifjú, — mondja meg nekem igazán, őszintén, hogy szereti-e a férjét?

A merengő asszony felriadt, halovány fejét magasra emelte, s elnyomta ajkán a lelkéből kitérő sóhajtást.

Szeretem! szeretem! kiáltott szenvedélyes hangon s lerokadván egy székre, letörtelte arcáról a gürdülő könyeket.

Majd ismét felállt s közelebb lépve Sárdi Ödönhöz, az engesztelés hangján szólott hozzá:

közgazdasági életünket fenyegeti. Ha a nő ily viszonyok közt anyává lesz, jobb nevelést gyermekének legtöbb esetben nem adhat, mint az ő saját nevelése s már ezzel szaporodott a családban a hajlam a könnyelműség iránt, mely nemzedékről nemzedékre átszármaszva, kétségen kívül közgazdasági rombolást eredményez előbb-utóbb — egyelőre csak egyes családokban —, később kihatólag a társadalomban és az államban.

De nem csupán az élet erkölcsi oldalát tekintve, befolyásolja a nők közgazdaságunkat, de anyagi értelemben is ők annak előmozdítói, megmentői és fentartói, avagy tönkretetve. — Az egyes családokban történő anyagi veszteségek, sőt végromlásra jutások, ugyanis többé kevésbé visszavezethetők a nők felületességére és könnyelműségére. A nő, aki sohase vett fáradságot magának megtanulni a ház vezetését és annak berendezését; nem tudott a házi munkákör célirányos beosztásával megbarátkozni; szóval aki idejét a gyakorlati házas hivatás munkásságán kívül másutt véli kellemesebben és hasznosabban eltölteni: az a házra, a családra vészt hozott, olyant, amilyent közgazdaságunk szempontjából nem is jelentéktelen veszteség gyanánt tekinthetünk.

A családban a férj jó támasza a jó nő, s általában elfogadható mindennapi gyakorlat alapján, hogy ha a család jó, úgy kell, hogy jó legyen a támasz, a gyámoltó és bátorító is, mert bármennyit jelentsen is értékileg kifejezve a férj és családja, ha támasza, a nő hivatásának meg nem felelt, közgazdaságilag a férjnek és családnak értéke elveszett.

Hogy társadalmunk mai viszonyai között miképpen neveljük a nőket, hogy azoknak erkölcsi és anyagi értéke közgazdaságilag érvényesülhessen, ezt most tüzetesen nem vitatjuk, csupán a gyakorlati élet tapasztalataiból merítve, néhány sorban megkíséréljük utalni a közgazdasági hiányokra, a melyek nőink ferde irányu neveléséből eredőleg reánk háramlanak. Röviden szólva, a leány gyermekek nevelése merev és gyakorlatiatlan. Merev annyiban, amennyiben hasznottevő életkorukat elérve, a kijelölt irányról sem jobbra, sem balra, leténi nem hajlandók.

Ha születtek és nevelődtek ugyanis jólétben, már a mérsékelt jóllétet sem akarják elfogadni önönmaguk érvényesítésére, a gyengébb módot, vagy éppen a nélkülözö helyzetet pedig általában végzetes Istencsapásnak tekintik, s nem képzelnek embert, aki náluk boldogtalanabb volna. Ezek a nők aztán, hivatásuk érvényesítésére kerülven a sor, elgondolható, milyen közgazdasági jelentőségűek. Akik kedvezőtlenebb körülmények közt születtek és nevelődtek, azoknak merevsége meg oly módon lép előtérbe, hogy hivatásuk értékesítésénél kedvezőbb viszonyok közé jutván, önmagukat túlbecsülik s tetteikben, meg társadalmi viselkedéseikben közgazdasági értéküket elvesztik. Vannak a nevelés vázolt alakjai közt olyanok, akiknek a merevség nem tulajdonságuk s ez uton nem jutnak a közgazdaság rovására fentebb mondott viszonyok közé.

Ezek a nők minden körülmények közt megfelelőnek hivatásuknak, de gyakorlatiatlanságuk jóakaraton azonnal csorbát üt, mielőtt a háziasságot, a családiasságot kellene közgazdaságunk előnyére érvényesíteniük.

A közgazdasági élet fontos posztójának mi módon volna megfelelőbb a nők nevelése: e kérdésre nézve véleményünket röviden a következőkben foglaljuk egybe.

A magasabb iskolák sokoldalú szellemi színvonala elvonja a növendékeket a gyakorlati élet — közgazdaságilag hasznosabb —, de egyszerűbb tanulmányaitól és tudásától.

A gyáripar fejlettsége és olcsósága miatt soha nem értékesíthető kézimunkák tulhajtott tanítása, meg a test fejlődésének rovására megsemmisíti az egyént a jövő élet gyakorlati fogásainak érvényesítésénél.

Az otthoni nevelés módszerét már nem akarjuk megkockáztatni; mert ránk zudítani a társadalom nevelőinek haragját nem kívánjuk. Hogy becézve, dédelgetve, kényeztetve a gyerek eléggé lesz, ennyit még a gyakorlati tapasztalás alapján mondhatunk s ha hogy ez az életre kihat s jelentőségteljesen befolyásolja közgazdaságunkat,

— Látja nekem olyan jól esik, hogy érdeklődik sorsom, viszonyaim iránt, hanem azért mégis...

— Szeretné ugye, e hogy messzire legyek innen, hogy ne lássam szenvedését, eltört könnyeit, hogy ne legyek tanúja boldogtalanságának s ne vegyem észre, mint török össze szive az emlékezés nehéz súlya alatt?

— A szép asszony ajkán kitért a fuldokló zokogás.

— Nem igaz, nem szenvedek! Fény, pompa, igézet vesz körül, s ajkammal minden egyes szava parancs, mit férjem örömmel és készséggel teljesít.

— S ezek a könyvek, asszonyom?

— Anyámat illetik.

— Görcsös, gúnyos kacaj verte fel a puha fészek rejtelmes csendjét és Sárdi Ödön a szép asszony lábai elé omolva, annak ölébe temette halovány arcát.

— Így, így ámszuk egymást, asszonyom! Hitesünk el magunkkal is, hogy szívünkben a régi szerelem kihalt s hogy nem fáj nekünk semmi, semmi sem.

— Ödön!...

A síró férfi megrezent a bizalmas megszólításra, de azután hirtelen felkelt a földről, elbocsátotta a szép asszony remegő kezeit s pár pillanatig figyelve a folyosón hallatszóló léptek zajára, szilárd hangon mondá:

Most már nem vagyok Ödön többé, asszonyom. Azok a léptek, melyek szobája felé közelítenek, emlékeztetnek egy elhangzott esküre és óva intenek, ne kísértsem meg feltámasztani, ami úgy is régen halott!

Alig hangzottak el az utolsó szavak, az ajtón belépett a férj s gyöngéden megölelte, megcsókolta nejét, barátságosan megrázta az ablakon kitekintő Sárdi Ödön jéghideg kezét.

— Nos, a havas világot bámulod Ödön?

A halvány arcu ember szomorúan intett.

— Nézem a szállingó pihéket, melyek bohókás röpütké után a — fagyos földre hullnak...

Bibó Lajos.

a felett ne csodálkozzunk! Pedig a nemzedék nem arra való, hogy esenevészeseljen és satnyuljon, hanem hogy erősödjék, fejlődjen és gyarapodjon.

Ha tehát a nőnevelés körül oly symptomákat észlelünk, melyek a fejlődést és gyarapodást hátráltatják, közgazdasági értékünket veszítjük és kockáztatjuk általa.

Nem csupán erkölcsi szempontot tehát, ami pedig fő — az indító oka — hogy a nevelési rendszert reorganizáljuk, hanem a századvégi gyors vagyonosodás ösztöne is megköveteli közgazdaságunk érdekében az átalakulást.

A magyar nők bátorságát, kitartását a történelem lapjai dicsőítették és örököztették meg, az ezredév utáni nemzedék bizonyítsa be, hogy elődeik erre méltó érdemeket szereztek.

A legszellemebb lap.

A fővárosi újságok konkurrenciája óriási. Valahányszor egy-egy új lap jelenik meg, a hitetlenek mindig hitetlenül csóválják a fejüket, hogy honnan tud ez előfizetőket szerezni. És mégis szerez, mert egy-egy új és érdekes lap teremt magának mindig új közönséget.

Csak azon fordul meg a dolog, hogy van-e a szerkesztőnek elegendő intencziója ahhoz, hogy tudjon valamit újat, érdekeset teremteni. Persze, hogy chablonszerű és unalmas új újságot senki sem fogja ott hagyni a régi jó lapját és ez az oka annak, hogy egy csomó új vállalat nem tud sehogy sem prosperálni. Ekkor azután az első dolog szidni a közönséget, amely nem karolja fel az új vállalatot. Pedig annak a szegény közönségnek igaza van. Helyes és jó érzelme van a magyar közönségnek arra, hogy a rossz dolog ne érdekelje, ellenben a jó és érdekes újítás iránt rokonszenvvel viseltessék és azt támogassa. Legalább azt mutatja az az óriási érdeklődés, melylyel a magyar közönség az ő legrégebb szépirodalmi napi lapjának, a „Fővárosi Lapok“-nak átalakulását és megővített újabb alapokra való fektetését fogadta.

De hát ezt az érdeklődést nem is lehet csudálni.

Az új szerkesztő: Porzolt Kálmán maga köré gyűjtve a mai magyar irodalomnak ugyszólván minden számottevő munkását, nap nap után olyan lapot ad a közönségnek kezébe, mely teljesen konkurrencián kívül áll. Napról napra újabb meglepetéseket szerez, érdekes irodalmi és politikai csemegékkel látja el a lapot, a legteljesebb francia leleményességgel, a nélkül, hogy a nemzeti talajt kieresztené a lába alól s anélkül, hogy nemzeti jellegét elvesztené a lap. Az irodalmi s művészeti körökben, a kávéházakban s a legelőkelőbb társaságokban nap nap után eseményszámba megy a lap minden egyes száma, melyben amellet, hogy a szépirodalmi rész egy nap is annyit, sőt többet foglal magában, mint akár-melyik szépirodalmi heti lapban — hát amellet telve van az aktuális eseményeknek szellemes, könnyed és irodalmi értékű feldolgozásával.

A „Fővárosi Lapok“ ujjaalakításának rövid ideje alatt is, dec. 16-ika óta, mióta terjedelme politikai tartalommal is megővült, teljesen kiérdemelte azt a címet, melyet adtak neki: az ötletek ujsága címet. Mindjárt első számában pompás ötlet adott a királyi ama a tollának hű mását, melylyel az egyházpolitikai törvényjavaslatokat szentesítette. Karácsonyi mellékletül pedig a legkiválóbb magyar íróktól közölt egy csomó kis szindarabot, melyeket a családokban otthon, pompásan elő lehetett adni. A „Műkedvelők színházá“-nak (ez volt a lap karácsonyi mellékletének a címe) akkora kelete volt, hogy a megjelenés napján a déli órákban már a főváros egy elárusító helyén sem lehetett kapni egy karácsoni számot sem.

És az is kitünő ötlete volt a lapnak, mikor üres és elcsépekl reklámhirdetések helyett, teljesen a fővárosi színházak színlapjainak mintájára és ugyanazokkal a betűkkel, családásig hű színlapokat nyomtatott, melyeken az előadó személyek neve helyett a lap munkatársainak neve szerepelt. A „Fővárosi lapok“ színlapjának kiragasztása napján az egész főváros ezekről az ötletes színlapokról beszélt s egyes színlapok előtt valóságos csoportosulások voltak. Most legutóbb pedig a farsang kezdetére, Vízkereszt vasárnapjára, egy a magyar literatúrában páratlanul álló számmal kedveskedett olvasóinak. A lap külön melléklet-kép adott egy illusztrált táncrendet, melynek minden számát a magyar irodalom jelesei írták. A csárdás: Ágai Adolf, az első négyest: Porzolt Kálmán, a tipegőt: Endrődy Sándor, a cotillont: Hevesi József, a mazurkát: Lipcsey Ádám, a II. négyest: Vértessy, a keringőt: Makai Emil, a szünórát Abonyi és így tovább. A táncrendben az írók autogrammai voltak s ezenkívül minden egyes dolgozatot külön illusztrált Faragó, ez idő szerinti a legkitünőbb magyar illusztrátor, aki a „Fővárosi Lapok“-nak állandó rajzolója. A lap teljesen új nyomokon halad s szerkesztősége, összetobozva a magyar írók legjelesebbjeiből — nap nap után újabb kellemes és érdekes meglepetéseket szerez az olvasóinak, úgy, hogy a magyar hírlapirodalom valóságos dicsőségét ilyeti ebben a lapban, mely az első, igazán modern előkelő magyar újság.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Gyászhir. Vettük a következő gyászjelentést: Botka Jánosné született Gaál Mathild úgy maga, valamint férje, gyermekei, unokái, unokavődei, dedunokái és a nagy számu rokonság nevében is fájdalommal telt szívvel jelenteni szeretett édes anyjának özv. gyulai Gaál Károlyné szül., boldogtai Farkas Francziskának élete 83-ik évében a halotti szentségek felvétele után, végelgyengülésben Zala-Egerszegen f. január hó 9-én délután 2 órakor történt gyászos elhunyt. A megboldogult hült teteme f. hó 11-én délelőtt 10 órakor fog Zala-Egerszegen beszenteltetni és a Zéli családi sírboltba örök nyugalomba tetetni. Az engesztelő szent misé-áldozat f. hó 11-én délelőtt 9 órakor fog a meghalt lelki nyugalmaért a helybeli róm. kath. templomban a Mindenhatónak bemutatni. Kelt Zala-Egerszegen, 1895. évi január hó 9-én. Áldás és béke lengjen a szeretett porai felett!! Botka János vője; Botka Ferencz, özv. Botka Mihályné szül. Botka Paulin, Botka Rózsa férj. Nagy Lászlóné, Botka

Ernesztin férj. Gulyás Miklósné unokák. Botka Lajos, Botka Andor, Nagy Kálmán, Gulyás Pista, dédunokák; Nagy László, Gulyás Miklós unokavők.

A Sümegvidéki gazdakör december hó 29-én Szűcs Zsigmond gazdakör elnök elnökle alatt igen látogatott közgyűlést tartott, a melyen felolvastatt a földművelésügyi miniszter leirata, amelyben meleg elismerésének adott kifejezést a gazdakör sikeres munkálkodása felett, egyúttal sajnálattal adja a körnek értésére, hogy a pepineriák felállítására irányult kérelmét a körnek nem teljesítheti, mert pepineriát csak tiszta fajok szaporítására adhat. A kör elhatározta, hogy újból feliratilag megkeresi a minisztert, tudatva vele, hogy szintén a tiszta fajok szaporítása végett kéri a pepineriák felállítását. — A közgyűlés örömmel vette tudomásul Sümegh város képviselőtestületének átiratát, melyben tudatja, hogy amerikai szőlőtelep létesítése végett a körnek 15 hold földet átenged évi 5 frt haszonbér fizetésének kötelezettsége mellett s egyúttal megbizta a közgyűlés a kiküldött öttagú bizottságot, hogy a telep forgatását eszközöltesse és 10.000 db. amerikai vesszőt rendeljen meg. Ezután megállapított az 1895. évi munkaprogramm, melybe a nyár folyamán állatkiváltás rendezése is felvétel. A kör, mint testület, belép az országos gazdasági egyesületbe s a tagokat felszólítja a belépésre.

Igazságügyi kinevezés. O felsége a király *Sperhlygh Géza* nagyvárad kir. törvényszéki jegyzőt a z.-egerszegi kir. törvényszékhez albiróvá, az igazságügyminiszter *Rhénes Elek* nagykanizsai kir. törvényszéki joggyakornokot a nagy kanizsai kir. törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki.

A zalaegerszegi Szilveszteresti táncmulatságon megjelentek névsorából dr. Halász Miksáné és dr. Háy Istváné örülgyek neve tévedésből kimaradt, amit ezúttal pótlólag közlünk.

Elismerés az érdemek. A sümeghi kaszinó, mely pár évvel ezelőtt ülte meg nagy ünnepséggel fennállásának 50. évét, e hónap újabb ünnepségre készül. A kaszinó december 30-iki közgyűlésén ugyanis dr. Jenyay Géza, a kaszinó ügyésze, meleg szavakban méltatta Takách Alajosnak, a kaszinó negyedszázados elnökének, a kaszinó felvirágoztatása körül kifejtett táradhatlan munkásságát s indítványozta, hogy a kaszinó ülj meg a derék férfiú húszöt éves elnöki működését. A közgyűlés az indítványt közhelyesséssel egyhangulag elfogadta s az ünnepség napjára f. hó 20-át tűzték ki.

A zalaegerszegi izraelita hitközség tisztújítása a legnagyobb érdeklődés mellett f. hó 6-án ment végbe. Elnöknek — most már ötödik ízben — nagy szótöbbséggel Fischer László választott meg, alelnökké Boschán Gyula; választmányi tagokká: Schütz Sándor, Rosenberg Zsigmond, Ragendorfer Samu; pénztárnokká Weisz Tivadar; templomgondnokká Fuchs Samu és Fenyvesi Miksa; képviselőkké: dr. Gráner Adolf, Heinrich Vilmos, Büchler Jakab, Deutsch Ferenc, Heinrich Lipót, dr. Hajós Ignác, Gráner Géza, Rosenberger Sándor, Berger Heinrich, dr. Obersohn Mór, Grünvald Lajos, Grünbaum Ferenc, Stern Farkas, Rágendorfer Jakab, Österreicher Sándor, Rechnitz Samu, Stern Bernát és Weinberger Hermán.

Megeyi tanító kintetése. O felsége a király *Gózon Imre* szentgyörgyvölgyi evangélikus református tanítónak a népevelés terén kifejtett sok évi buzgó és sikeres működése elismerésül az arany érdemkeresztet adományozta.

Nőegyleti közgyűlés. A keszthelyi jótékony nőegylet f. hó 19-én tartja évi közgyűlését. Targyai: elnöki jelentés a múlt évi működésről, pénztárnoki jelentés az egyelet vagyoni állásáról és indítványok.

Kinevezés. A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Griesbach Gabriella* nagykanizsai polgári leányiskolai, *Szakonyi Géza* alsó lendvai polgári fiúiskolai segédtanítót ugyanazon iskolához a X-ik fizetési osztályba rendes tanítókká nevezte ki.

Halálozás. Dr. Horváth Antal nagykanizsai köz- és váltó ügyvéd f. hó 7-én 64 éves korában szívizélethi betegségben elhunyt. — *Alleker Lajos* kegyesrendi áldozár, nyitrai főgymnasium tanár 40 éves korában Nyitraán meghalt. Béke poraikra.

A zalaegerszegi társaskör f. hó 5-én a „Zöldta vendéglő nagytermében levő helyiségében sikerült társasvacsorát rendezett a társaskör elnökének, Skublics Imre közjegyzőnek tiszteletére, akit a tereben megjelentekor a kör nevében Polgár János háznagy üdvözölt. A vacsora alatt több lelkes felkötést mondtak, amelyek sorát a társaskör elnöke kezdte meg, éltetve a társaskört s annak tagjait. Balassa Benő Skublics Imre elnökre, Keresztury József Balassa Benő alelnökre, Szakács Lajos Gernya Lászlóra, Balassa Benő a vacsorán jelen volt 3 igazgatóra Gernya László pénzügyigazgató, Polgár János törvényszéki íróigazgató és Udvardy Ignác polgári iskolai igazgatóra, Breisach Samu Keresztury József köri főtitkára, Fürst János Udvardy Ignácra, Balassa Benő Dervarics Lajos pénztárnokra és Háy Antal ellenőrré, Breisach Samu a társaskörre, Balassa Benő dr. Czinder István társasköri ügyészre, Gernya László az egyetértésre, Perczel Ferenc a jelen volt tagok nejeire, Skublics Antal Bertalan Endrere, Bertalan Endre Skublics Antalra, Breisach Samu Király Gyula társasköri könyvtárnokra, Paizs Kázmár az iparos osztályra, Rechnitz Sándor a társaskörre, Breisach Samu Udvardy Ignác lapszerkesztőre, Udvardy Ignác a társaskör felvirágoztatására stb. emelték poharukat. Ugy az ételek, valamint az italok a jelenváltak egészen kielégítették. A társasvacsora éjfélután ért véget.

Kinevezés. A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Madarász Lajos* Zalavármegye kir. tanfelügyelő-ségéhez szolgálati telre beosztott állami elemi iskolai tanítót ugyanezen kir. tanfelügyelőséghez tollnokká nevezte ki.

A zalaegerszegi iparos ifjak önképző köre saját pénztára javára 1895. február hó 2-án az „Arany-Bárány” szálloda dísztermében dalköre közreműködésével felolvasás és szavalással egybekötött zártkörű táncmulatságot rendez, a következő műsorral: 1. Hymnus, Baján Ferenc vezetése alatt éneklő az egyesület dalköre. 2. Felol-

vasás: Arany János költészetéről, tartja Réthi Gábor, az egyesület elnöke. 3. Vándorlegény, Petőfi Sándortól, szavalja Jádó Károly egyt. tag. 4. Monolog, „A pottyany-jegy” előadja Rab Vilmos egyt. tag. 5. Angyal és ördög Szász Károlytól, szavalja Lakatos István egyt. tag. 6. Monolog, előadja Balaton Sándor egyt. titkár. 7. Hazárol Petőfi Sándortól, szavalja Keszli József egyt. tag. 8. Magyar népdalok, Baján Ferenc vezetése alatt éneklő az egyesület dalköre. Belépti díj személyi jegy 50 kr., családijegy 1 frt 50 kr.; kezdete este 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

A nagykanizsai társaskör évi rendes közgyűlését f. hó 20-án d. u. 3 órakor tartja a következő tárgyszorozattal: A választmány és a számvizsgáló bizottság jelentése; a költségvetés megállapítása; a tisztviselők és a választmány megválasztása; indítványok tárgyalása.

Gyűjtés vérsavó beszerzésére Szmodics Viktor alsó-lendvai járási főszolgabíró által kibocsátott íven vérsavó beszerzésére 138 frt 70 kr., gyűlt be; az izeket adakoztak: A. Lendváról dr. Mandel Pál 25 frt, Szmodics Viktor 10 frt, Hajós Izsó 10 frt, Fuss Nándor 20 frt, Mátyásosvics Vince 2 frt, dr. Chilkó Sándor 5 frt, özv. Gordignáry Ferencné 1 frt, Rosenberger Mátyás 20 kr., Laubháimer Oszkár 10 frt, Reverencsics István 30 kr., Hajós Mihály 5 frt, Magety Géza 1 frt, Ujlaky László 50 kr., Huf József 50 kr., Suska N. 30 kr., Horváth Mihály 1 frt, Hutás N. 50 kr., Filipánics Lajos 40 kr., Maradies István 10 kr., Alszegehy József 50 kr., Hajós József 50 kr., Ehrenreich János 50 kr., Rosenberger Mátyás 10 kr., Deutsch Henrich 10 kr., Csaplovics József 10 kr., Stein Antal 1 frt, Kiss Dénes 1 frt, Wortmann Benő 10 kr., Baranyay Kálmán 50 kr.; Maucsecz András (Gánicsa) 2 frt, Baligács Mátyás (Lipahócz) 2 frt; Szrés István (Bratoncz) 2 frt; Domján Iván (Deklezsin) 2 frt; Szres Márton (Izsakócz) 2 frt; Vohár Iván (Mellincz) 2 frt; Matkó Mihály (Adrián) 2 frt; Bellatinczról: Vlasits Nándor 1 frt, Simon Károly 1 frt, Utassy Béla 1 frt, Kuszálk Ferenc 50 kr., Weisz Béla 50 kr., Koczeth Mátyás 1 frt, Gaal Kálmán 50 kr., Lamm Leo 1 frt, Mocsary János 1 frt, Rotter Hermán 50 kr., Balazsics Mihály 2 frt; Dobronákról: Szijártó Géza 20 kr., Szeredy Julcsa 20 kr., Mayer Frigyes 10 kr., Forintos Titusz 20 kr., Dobronák község 50 kr., Hermán János 10 kr., Búki János 10 kr., Búki Antal 10 kr.; Kollár János (Kebele) 10 kr.; Jakabfáról: Szép György 20 kr., Németh Mór 10 kr., Balaicz Ferenc 10 kr., Csányi Farkas 10 kr., Bognai Sándor 10 kr., László Pál 10 kr., Kósa Pál 20 kr., Mulasics János 20 kr., Tóth Ignác 50 kr.; Resznekről: Schwarcz Arnold 50 kr., Nagy Györgyné 20 kr., Gálos Pál 1 frt, Gáya Pál 1 frt; Belső Sárd község 50 kr., Külső-Sárd község 50 kr., Dees Község 50 kr., Szijártóháza község 50 kr., Dörnaly András (Rédics) 30 kr., Paller Jenő 50 kr., Flesch Manó 50 kr., Paller Jenő 1 frt, Vaszary N. 1 frt, Sper Kálmán 20 kr., Gaál István 30 kr., Rédics község 50 kr., Szombatta község 50 kr.; Szent-Györgyvölgyről: Gózon Imre 10 kr., Gózon Lajos 10 kr., Zsiga Gyula 10 kr.; Szabó Mihály (Petesház) 1 frt, Török Kálmán (Bagonya) 1 frt, Susa Manó (Lenti) 1 frt és Hoffmann János 1 frt. A befolyt 138 frt 50 kr. Fuss Nándor alsó lendvai gyógyszerésznek adatott át, aki azon a Hóchsti gyárból a vérsavót megrendelte, meg is kapta és szegény gyermekek gyógyítására fogja fordítani.

Szegények segélyezése. Zala Egerszeg és vidékének fiatalága által az „Arany-Bárány” nagytermében rendezett Szilveszteresti mulatság jövedelme a Rozmanith Rikárd zalavári apát által 2 forinttal megváltott belépti díjjal együtt 59 frt 10 kr. tett ki, amely összeget Czukelter Lajos, a rendező bizottság pénztárnoka, a polgármesternek azzal szolgáltattott át, hogy a város szegényei között sziveskedjék kiosztani.

Felhívás. A „magyarországi tanítók Eötvös-alapját gyűjtő és kezelő országos bizottság” tisztelettel felkéri tagjait és a tanítói özevgyek és árvák sorsát szívőkön viselő nemeslelkű emberbarátokat, emlékezzenek meg járulékaikkal, adományaikkal orsz. jótékony intézetünkről s küldjék be azokat még f. évi január 15. előtt Róller Mátyás pénztárhoz (VI. Magyecz-ú. 1) annyival inkább, mert az előre látható kedvezőlen mérleg szerint — a várható kegyes adományok nélkülözésével. — csak igen kevés segély volna az évről évre szaporodó segélykérők között kiosztható. Ügyfeleinket fokozottabb tevékenységre kérve, ama reményünknek adunk kifejezést, hogy kérsünk nem lesz „kiáltó szó” a pusztaán! Budapest, 1895. január 2-án Lakits Vendel titkár Péterfy Sándor elnök. Róller Mátyás pénztár.

A keszthelyi iparhatósági megbízottak választása f. hó 6-án Takách Imre főszolgabíró elnökle alatt ment végbe, mely alkalommal iparhatósági megbízottakká az 1895. évre megválasztottak: Luperszék Sándor, Gyarmathy Lajos, Sándor Elek, Fizáry Alajos, Veháp Lajos, Weiczay Antal, Horny Alajos, Kunze Antal, Scheiber József, Huss Ferenc, Raimon Ferenc, Blum Sámuel, Farkas László, Hermán Lajos, Meizler Károly, Prisznyák István, Mérei Ignác, Neumark Ignác, Zolamek Ferenc és Braun Mór.

Közhasznú intézkedés. Soós Pongrác, a sümeghi járás főszolgabírja, a járás községei számára fertőtlenítő gépet szerzett be, amely ideiglenesen a járás székhelyén a tűzoltók szertárában helyzetett el.

Országgyűlési képviselő választók névjegyzéke 1895. évre. A megyei központi választmány az egyes kerületektől beérkezett adatok alapján már egybeállította vármegyénkben az összes kerületekben az országgyűlési képviselőt választók névjegyzékét az 1895. évi évre. E jegyzék szerint a tapolczai választókerületben 2.528, a keszthelyiben 2.822, a szentgróthiban 2.329, a nagykanizsaiiban 3.464, a zalaegerszegiben 3.434, az alsó-lendvaiban 2.535, a bakszaiban 3.671, a letenyekben 2.660, a csáktornyaiiban 2.834 s így az egész vármegyében 26.277 választó van, akik közül 225 a régi jog alapján, 21.772 a földbirtok alapján, 462 házadó, 2.467 jövedelmi adó alapján, 1.351 pedig értelmiség címén vétettet fel a választók jegyzékébe.

Uj megyei lap. Tapolczán e hó 15-én dr. Mányóky Gyula tagolczai ügyvéd szerkesztése mellett egy új társadalmi hetilap indul meg „Balatonmelléki Hírlap” címmel.

Iparosok és tűzoltók segélyezése. Boldogult emlékü Unterberger Ferenc, Keszthely város volt tanácsosa s a keszthelyi iparhatósági bizottság, 1889. évi november hó 24-én kelt alapítólevele szerint iparosok segélyezésére 20.000 frtos alapítványt tett, melynek kamatai évenként oly iparosok segélyezésére osztandók ki, kik nem saját hibájukból jutottak sanyaru anyagi helyzetbe. Az alapítvány 1894. évi 798 frt 52 kr. kamata január hó 6-án osztott ki az erre jogosultsággal bíró iparosok között. A kezelő bizottság a segélyért folyamodó 53 iparos közül 30 részére állapította meg a segélyt és pedig ketten egyenként 49 frt 26 kr., 28-an pedig egyenként 25 forint segélyben részesültek. A segélyezettek között van 8 tűzoltó is, kiket egyenlő viszonyok között az alapító levél szerint más kérvényezők felett előbbség illeti meg.

A Hubay E. honora nászajándék alapítvány az évi száz forintás kamatját az alapító levélben megjelölt bizottság f. hó 9-én ítélte oda. A négy folyamodó közül a nászajándékot szavazattöbbséggel Matics Vilma nyerte el.

Országos vásár elhalasztása. A keszthelyi vizkeresztői országos vásárt f. hó 10-én a hózivatár miatt nem tarthatták meg s így az máskor fog megtartatni; az időt szokott uton hirdetik ki.

Vendéglő átvétel. A nagykanizsai polgári egyelet vendéglőjét, amelyet az egyesület egy éven keresztül házilag kezelt, újévtől fogva Tivolt János központi kávé és Rumpold Gyula vendéglős vették ki bérbe.

Színészet Keszthelyen. Kunhegyi Miklós színtársulata folytonos érdeklődés és elismerés mellett működik Keszthelyen s oly eredménynyel, amint még társulat el nem ért. Az igazgató folyton növeli társulatát jó erőekkel, a műsort újdonságokkal s a színpadot szép díszletekkel. Az „Ember tragoediája” előadása s főleg szép kiállítás díszére vált volna bármelyik nagy színpadnak. Ujabbn Völgyi Ilonka énekesnő szerződtött a társulathoz s Igmándi kispap „Eszteke” szerepében elragadta a közönséget. A fiatal, bájos énekesnő minden énekét zajosan tapsolta a közönség, úgy játékát is, mely természetes naivságu volt. Jelenen működtek közre a legutóbbi előadásban még: Munkácsi Teréz és Szabó Mariska énekesnők, B. Szikora Anna drámai színésznő, Czákó Julia anyaszínésznő, s az istenadta bájos női kar. (Hálátlanság lenne fel nem említeni őket, mikor némelyikének enni való sincs!) A férfiak közül Kunhegyi igazgató bonvivant, Völgyi kedélyes apa, Bokor buffó comicus, Szitai és Csáky énekesek, Igmándi comicus stb. Szóval jó társulat s bizony nem is üres a pénztára; mert a színház mindig tele van. Elértük azt az időt, hogy egy magyar színtársulat három hónapon át talál otthont Keszthelyen.

Adóbehajtás. Városunkban a múlt év utolsó négy hónapjában, amikor állami végrehajtó alkalmaztatott, befolyt egyenes adóban 33.023 frt 69 $\frac{1}{2}$ kr., hadmentességi díjban 662 frt 27 kr., késedelmi kamatokban 1.133 frt 22 kr., iparkamarai illetékben 125 frt 62 kr., végrehajtási költségekben 1.358 frt 12 kr., községi pótlékban 25.277 frt 80 kr., törvényhatósági pótdobban 2.538 frt 62 kr., törvényhatósági utadobban 2.862 frt 09 kr., bélyeg- és jogilletékben 5.804 frt 81 $\frac{1}{2}$ kr., vidékről áttett adó és illetékben 1.009 frt 31 kr., összesen 73.795 frt 56 kr.

Pályázat tanítói állásra. A keszthelyi községi iskolaszék a Révai Miksa népiiskolai tanító nyugdíjaztatása folytán üresedésbe jött tanítói állomásra pályázatot hirdet.

Képes lapok eladása. A zalaegerszegi kaszinó helyiségében csütörtökön vagyis f. hó 17-én délután 6 órakor több, régebbi évfolyamu német és magyar képes hetilap, valamint a „Vasárnapi Ujság” és az „Ország Világ” mult évi folyama fog készpénz fizetés mellett elárvereztetni.

A harmadik. Benedek Elek Magyar Mese és Mondavilágából, ez öt kötetre tervezett mesekönyvből, a 20. és 21. füzetet kaptuk egyszerre. Amabban véget ér a második kötet, mely már külön is kapható s kezdődik a harmadik kötet egy rendkívül bájos mesével, a Szép Miklós-ról, mely igazi remeke a meseköltésnek, Mese és helyi mondák váltakoznak a két füzetben is mind művészi formában megírva. Már szinte fölösleges ajánlanunk a szülőknek és tanítóknak, hogy e könyvet megszeressék. A Magyar Mese és Mondavilágról ma már egyhangú a vélemény: ez a legszebb, a legbecesebb ifjúsági könyv. A Magyar Mese- és Mondavilág még mindig megrendelhető az első füzetétől kezdve a kiadó Athenaeumnál. Egy füzet ára 25 kr., 10 füzet 2 frt 50 kr., első és 2-ik kötet ára 3—3 frt, pompás díszkötésben egy egy kötetben száznál több pompás illusztrációval.

Az Ország világ újvi száma tartalomában és kiállításban egyaránt az eddigi fényes kiállítást is felülmúlja. Mindjárt az új borítékon találjuk Goró Lajos festő művészek remek cimképét. E remek képhez méltán sorakozik Gorónak egy második eredeti rajza, valamint a szbbnél szebb, érdekesnél érdekesebb képek egész sorozata. E számban kezd meg az „Ország világ” Csengey Gusztáv „Bálvány képek” című regényét, továbbá elbeszéléseket, novellákat, rajzokat találunk Malkomas Gizella bárónő, Sas Ede, Halasi Viktor, Adorján Sándor stb. jeles írónk tollából. Verseket Prém Józseftől, Budai Lászlótól, Csornai Zoltántól és Móróc Jenőtől találunk; így értesülünk, hogy az „Ország világ” előfizetői, azok is, kik most fognak csak a lapra előfizetni, megkapják nemcsak a dugaszgató karácsonyi dísz számot, de még megkapják újvi ajándékul Budai Lászlónak „reformátor” című díszkötésű és remek kiállítású regényét is. Ennek a regénynek egymaga bolti ára 3 korona. S ha tekintjük, hogy az „Ország világ” előfizetési ára negyedére csak 2 frt, úgy azt tapasztaljuk, hogy az előfizetők sokkal többet kapnak, mint a mennyi az előfizetési összegnek megfelelő. Ezért a legmelegebben ajánljuk olvasóink figyelmébe. Az „Ország világ” kiadóhivatala Budapest V. Hold u. 7. sz. Mutatványszám ingyen.

Utmutatás a villamos világitás berendezésére. A villamos világitás nálunk még csak a kezdet stádiumában van. Budapesten csak magánosok lakásaiban,

üzleteiben stb. van berendezve. Miután a villamos berendezések készítése nagy felelőséggel jár, a fővárosi tanács külön engedélyre van szüksége annak, aki ilyen berendezéseket készíteni akar. A berendezés alkalmával fölmerülő teendőkről rövid, de kimerítő ismertetést nyújt az a füzet, melyet „Utmutatás az elektromos világítás berendezésére” címmel Pártényi József fővárosi hivatalnok irt s mely a napokban jelent meg a Pallas részvénytársaság kiadásában. A füzetke ára 30 kr. Bérmentes küldéssel, ha az összeg előre utalványoztatik 35 kr. Kapható Budapesten a Pallas részvénytársaságnál .IV. Kecskeméti-u. 6. sz.) s minden könyvkereskedésben.

Henneberg-selyem csakis akkor valódi, ha közvetlen gyárából rendelik — fekete, fehér és színeseket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenkint — sima, csikos, kockázott, mintázottakat, damasztot stb. (mint egy 240 különböző minőség és 2000 mintában) stb. postabé- és vámentesen a házhoz szállítva és mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (cs. k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
UDVARDY IGNÁC.

Hirdetmény.

HUBER ALBERT

okl. svájci fogorvos Szombathelyről

1895. január 16-án 4—5 napi időtartamra városunkba érkeznek, amikor az

„Arany-Bárány” vendéglőben a n. é. közönségnek műfogak és egész fogsorok készítése, fogtömések (plomb), javítások stb. eszközlése által több oldalról történt felszólítás folytán felajánlja szolgáltatát.

Rendelő órák: reggeli 9 órától d. u. 5-ig.

Jobb és egészségesebb még a francia cognacnál is.

Egyetlen gyár a világon.
Pfau és Társa Fiume (Quarnero.)
Zala-Egerszegen kapható:
Weisz Jónás unokaöccse üzletében.

Fagykenőcs

3 nap alatt biztosan kigyógyít minden fagy-daganatot az orról, kézről és lábról.

Egyedül csakis Schneider J. gyógyszerárban kapható Resiczán (Délmagyarország).
Egy tégely ára 2 forint. Posta utánvétellel rendelhető.

Tinct. capsici comp.
Ezen „Horgony-Pain-Expeller” néven is ismeretes, igazán népszerű háziszser most már 25 év óta legjobb fájdalomcsillapító bedörzsölésnek fenyegetően bizonyított köztudomásúlag, csúsznál, tag-szagatásnál stb. nál. A föld összes országában nagy elterjedést és biztos hatása következtében minden oldalról oly elismerést talált, hogy minden betegnek joggal ajánlható.

A TINCT. CAPSICI COMP. (HORGONY-PAIN-EXPELLER)
kimagasló állását a fájdalomcsillapító bedörzsölések között diadalmasan megtartotta, különféle felbujtás és utánzatok dacára; ez bizonyára a legjobb bizonyíték arra nézve, hogy a közönség igen jól tudja különböztetni a jót a rossztól.

Hogy értéketlen utánzatot ne kapjunk, bevásárlás alkalmával védjegyünkre, a vörös horgonyra figyelendő és minden üveg ezen jegy nélkül, mint nem valódi visszautasítandó. A gyógyszerárakban kapható 40 kr., 70 kr. vagy frt. 1.20 árban füvegenként; Budapesten **Török József** gyógyszerésznél, Richter-féle gyár Rudolstadtban, Thüringiában.

Dr. Engel Sándor

nagy-kanizsai fogorvos tudja a nagyérdemű közönséggel, hogy f. hó 12-én **Zala-Egerszegen** érkezett és két-három napot tölt **fogorvosi minőségben.**

Tudakozódhatni utána az „Arany-Bárány vendéglőben.”

Véd jegy.

Kitűnőnek és megbízhatónak ismert

BORKIVONATUNKAT

melegen ajánljuk.

Eredeti gyári árjegyzék szerint kapható **Hubinszky Adolf, Ján Ferenc** fűszer és csemege kereskedésében **Zala-Egerszegen.**

Valódiságáért az alant jegyzett igazgatóság szavatol.

Tokaj-hegyaljai cognacgyár részvénytársaság **S. A. UJHELY**

Dr. Nyomárkay Ödön Székely Elek
Zemplénmegye közpénztár orvosa. ügyvéd.

2580./tkv. 94.

Arverési hirdetmény.

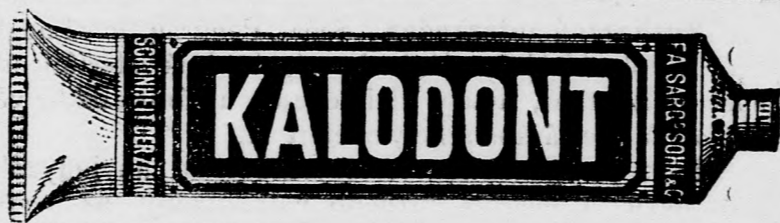
A sümegi kir. jsbírság mint telekönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Vas megyei takarékpénztár végrehajtatójának **Vitár Lajos** végrehajtást szenvedő elleni 150 frt tőkekövetelés és járulékaik iránt végrehajtási ügyében a zala-egerszegi kir. törvényszék, a sümegi kir. jsbírság területén lévő, Csáford község határában fekvő, a csáfordi 216 sz. tjkvben Vitár Lajos nevében felvett 7615. hrsz. fekvőségre 674. frt kikiáltási árban, valamint a csáfordi 395. sz. tjkvben ugyanannak nevében felvett 71296. hrsz. fekvőség 716 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendeli és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. január hó 15-ik napján délelőtti 10 órakor Csáfordon a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becslésének 10% át vagyis 67 forint 40 krajcárt, illetve 71 forint 60 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírság mint telekönyvi hatóság.
Kelt Sümegen, 1894. évi október hó 4 én.

Dr. Feleki Lajos kir. aljbíró.

SARG-nak orvosrendőrileg kipróbált (Bécsben, 1887. július 3-án)

több **MILLIÓSZOR** használt, a fogorvosok részéről ajánlott, egyuttal a legolcsóbb

fogtisztító és fogfentartó szer.

Kapható mindenütt.

!Négy regény ingyen!

Felhívás

a művelt magyar olvasó közönséghez!

A „Képes Családi Lapok” jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család rendes házi barátja.

Köszönetet és elterjedtséget az által ért el, hogy mindig hazafias irányban s úgy van szerkesztve, hogy a serdülő leánykának is bátran a kezébe lehet adni, s e mellett az atyák, anyák és nagyanyák is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találnak benne.

A „Hölgyek Lapja” című melléklet, a női tanácsadója és szellemi titkára.

A „Regénymelléklet” évente négy díszes regénnyel ajándékozza meg előfizetőit, szép színes borítékkal, melyeknek egyenkénti bolti ára 1 frt, tehát összesen négy forint.

A „Boríték” tele van szórakoztató talányokkal s mulató apróságokkal, kérdésekkel, feleletekkel, egyúttal a „Képes Családi Lapok” a legértelműsőbb, a legelőkelőbb s mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap.

A képek a legelső művészek esetének köszönik létüket. A „Hölgyek Lapja” mellékletünknek dívatképei mindig a legjobb dívatnak mintái: így az 1895-ik évi első szám a következő tartalommal jelent meg:

„Házmár és társa” regény Beniczkyne Bajza Lenkétől; „Ujév” költemény Abrányi Emiltől; „A betel fordított kép” novella Muray Károlytól; „A nő feladata” dr. Turnovszky Mórtól; „A sötét világ” Tolnay Lajostól; „Az ifjú anya” költemény dr. Feleki Sándortól; „Az álom” G. Diószeghy Mórtól; „Bál után” Mészáros Sándortól; „Az időről” szatira Jámbor Lajostól; „A szép színész” regény Rudnyánszky Gyulától.

Előfizetési árak:

a „Hölgyek Lapja” című dívat- s „Regény”-melléklettel együtt

Egész évre	—	6 frt — kr.
Fél évre	—	3 frt — kr.
Negyed évre	—	1 frt — kr.

A „Képes Családi Lapok” hetilapból mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik ez iránt — legelőszűbben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

A ki három új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget utalványon egyszerre beküldi, annak elismerésül „egy díszes emlékkönyvet” küldünk.

A ki az egész évre szóló hat forintnyi előfizetési összeget 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk: a ki 3 frt előfizetési összeget 40 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak két regényt küldünk elismerésül: a ki csak 1 frt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási- és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

a „Képes Családi Lapok”

kiadóhivatala
Budapest, Vadász-utca 14. sz. saját házában.

Tinctura nervi tonica.

(Dr. Lieber prof. Idegerősítő szere.)

Valódi csak a kereszt és horgony védjeggyel.

Orvosi és hivatalosan hitelesített előírás szerint készítetik Prágában Fanta M. gyógyszerárban. Ezen szer több év óta a leghatásosabb idegerősítő eszköznek van elismerve, főképp gyengeségeknél, szív-dobogásnál, hátbántalmaknál, látásosoknál, székrekedéseknél. Prospectus kívánatra ingyen küldetik. Egy palack ára 1 frt, 2 frt és 3 frt 50 kr.

Szent Jakab Gyomoreseppek kitűnő és kipróbált szer gyomorbetegség ellen, ajánlva orvosok részéről. Egy palack ára 60 kr. és 1 frt 20 kr.

Vizi betegség gyógyítható

Hydriops essenciával.
Bármely előrehaladott állapotban gyors gyógyulást biztosít. A biztos sikerért jótállás. Az orvos uraknak használatra sürgősen ajánljuk. Még ott is segít, hol minden reménnyel felhagytak. Teljes gyógyuláshoz elég 1—2 üveg a 3 frt. **Főraktár** Pozsonyban a „Salvatorhoz” címzett gyógyszerár, továbbá kapható Szegzárdon Szeghi Sándor, Sopronban Suller Károly, Pápán Iliás Elek, Győrött Stadler M., Szegeden Barsay K., valamint a legtöbb gyógyszerárban.

120/kg. 1895.

Nyilvános árlejtési hirdetmény.

Zala Egerszeg rend. tan. város tanácsa részéről közhírré tétetik, hogy a városnak esetről-esetre a megrendelésekhez képest évenként szükséges irodai szerek, nyomdai és bolti cikkek, könyvkötői és kefék munkák, vas és világítási anyagok, ács, cserepes és kőműves nap-számok, a szolga személyzet részére szükségeltető gyógyszerári cikkek és ugyancsak a rendőrség és 3 szolga személyzet részére szükséges nyári és téli csizmak szállításának az 1895., 1896. és 1897. évre leendő biztos tására

1895-ik évi január hó 16-án délelőtti 10 órakor a városháza tanácstermében

nyilvános árlejtés tartatik:

Felhívtnak és értesítetnek az árlejtési óhajtok, hogy a részleteket és egységi árakat a város házában a hivatalos órák alatt megtudhatják.

Az árlejtési óhajtok az árlejtés megkezdése előtt 15 forint bánatpénz, vagy ennek megfelelő elfogadható értékpapirt tartoznak letenni.

A zárt írásbeli ajánlatok 1895. évi január hó 16 án délelőtti 9 óráig a város iktató hivatalába beadhatók.

Kelt Zala-Egerszegen, a városi tanácsnak 1895. évi január hó 11 én tartott üléséből.

Kovács Károly
polgármester.